

تفاهم کیمیایی و لشکری قوچانی برای اکران «قاتل اهلی»

منصور لشکری قوچانی تهیه کننده فیلم سینمایی «قاتل اهلی» ساخته مسعود کیمیایی که نیمه دوم مهر ماه در سینماهای کشور اکران می شود از تفاهم با مسعود کیمیایی برای آماده کردن نسخه اکران عمومی «قاتل اهلی» خبر داد و گفت: «در اکران عمومی این اثر می توانیم شاهد یک فیلم بسیار متفاوت و خوب از این کارگردان بزرگ سینمای ایران باشیم.»

قاتل اهلی

آزاده صالحی

خبرنگار

اگر بخواهیم به مقوله نقاشی دیواری به شکل تحت اللفظی نگاه کنیم و به تعریف این وادی بپردازیم، باید بگوییم نقاشی دیواری اساسا به آن دسته از دیوارنوشته ها و نقاشی هایی گفته می شود

که به فراخور موضوعات و رویدادهای سیاسی - اجتماعی بر دیوارهای شهر ما ثبت شده اند.

در ایران بعد از پیروزی انقلاب اسلامی و همین طور وقوع جنگ تحمیلی، هنرمندانی که در عرصه هنرهای تجسمی کار می کردند انگیزه ای تازه یافتند تا به خلق اثری متناسب با این مضامین بپردازند، اگرچه نقاشی دیواری طی سه دهه گذشته، دستخوش افت وخیزهایی بوده و در هر دوره به فراخور توجه یا بی توجهی مدیران فرهنگی کم رنگ و پررنگ نیز شده است، با این حال در این گزارش ضمن آسیب شناسی روند نقاشی دیواری با «غلامعلی طاهری» هنرمند نقاش، پای صحبت های «سیدمجتبی موسوی» معاون فرهنگی و هنری در سازمان زیباسازی شهرداری تهران نیز نشسته ایم تا از این رهگذر درباره وضعیت و جایگاه فعلی این حیطه در فضای شهری بیشتر بدانیم.

نقاشی دیواری

باید مطابق با سلیقه جامعه باشد

غلامعلی طاهری مدیر گروه نقاشی حوزه هنری است. او که از دهه ۶۰ تا امروز تجربه فعالیت در حوزه نقاشی دیواری را به عهده داشته است درباره مشکلاتی که در حال حاضر در این حوزه وجود دارد می گوید: «آنچه نقاشی ای که روی دیوارهای شهر تصویر می شود ضمن دارا بودن ویژگی های ارزشمند هنر معاصر، مطابق با سلیقه عموم افراد جامعه باشد و دیگر اینکه هر منطقه از شهر به فراخور ویژگی هایی که دارد باید پذیرای این نقاشی ها باشد. اگر اثری در حوزه نقاشی دیواری ارائه شود که خارج از این دو اصل باشد و صرفا اثری باشد که برگرفته از اصول مکتوب و ذهنی باشد نمی توان به کیفیت نهایی کار امیدوار بود.»

یک خاطره، یک آزاده

در تقاطع خیابان شهید بهشتی و شهید مدرس روی دیواری یکی از نقاشی های غلامعلی طاهری به چشم می خورد، از او درباره تاریخچه این اثر می پرسم، طاهری در این باره می گوید: «این تصویر شهید شهسورای است که از آزادگان دوران جنگ بوده است، این جوان اهل کهنوج، دلاوری بود که در اوج اسارت، شعار مرگ بر صدام را در زندان های بعضی ها سر داد و شهرت زیادی پیدا کرد. من تلاش کردم او را به مدد المان هایی مثل اسارت، زندانی شدن، روزهایی که اسرا بر دیوارها علامت می گذارند و... تصویر کنم. البته این نقاشی هم چند سالی است از عمرش می گذرد و نیازمند مرمت است.»

پروسه های طولانی، از ایده تا اجرا

این هنرمند نقاش با بیان اینکه اغلب نقاشی هادر سطح شهر از وضعیت ناسامانی برخوردارند اضافه می کند: «درست است که این نقاشی ها به دست هنرمندان صورت می گیرد، ولی شو روا و کمیسیون هایی در سازمان زیباسازی شهر تهران وجود دارند که تصویب کننده نهایی این طرح ها هستند. گاهی پیش آمده است که نقاشی هایی از سوی این کمیسیون

و شورا تصویب و بر دیوارهای شهر به مرحله اجرا درآمده اند که عملا سنخیتی با سلیقه عمومی جامعه نداشته اند. ضمن اینکه اعضای این شو روا و کمیسیون هادر هر دوره تغییر کرده اند و هر گروه جدیدی که آمده با دیدگاه و سلیقه منحصر به خود به نقاشی دیواری نگاه کرده اند، یعنی نقاشی دیواری در مواقعی دستخوش اعمال سلیاق مختلف نیز شده است. مساله دیگری که درباره نقاشی دیواری وجود دارد این است که گاهی طرحی از سوی یک هنرمند ارائه می شود اما در اجرا با آنچه روی دیوار نقش می بندد زمین تا آسمان تفاوت دارد. به نظر من بروز پاره ای از مشکلات موجب شده است نقاشی های دیواری که در گوشه و کنار شهر می بینیم

اعتراض خبرنگاران موسیقی به عدم حضور در یک جشنواره

اظهارات مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی کرمان در نشست رسانه ای مسئولان برگزاری جشنواره موسیقی نواحی ایران، باعث اعتراض خبرنگاران شد.
علیزاده در این نشست گفت: «باتوجه به ظرفیت رسانه ای استان کرمان و کمبود منابع مالی، از پذیرش خبرنگاران تخصصی حوزه موسیقی در تهران برای حضور در جشنواره معذوریم.»

گزارشی درباره روند نقاشی دیواری از گذشته تا امروز

دیوارها سخن می گویند

نقاشی دیواری که در تقاطع خیابان بهشتی و مدرس وجود دارد - اثر غلامعلی طاهری

نه تنها از کیفیت لازم برخوردار نباشند بلکه از داشتن مولفه های بصری و تصویری هم بی بهره اند.»

برخی آثار چهره شهر را زشت تر می کنند

همیشه براین باور بوده ام که ارائه نقاشی های دیواری نباید به گونه ای باشد که مردم دچار سوءهاضمه بصری شوند، چه بسا نقاشی هایی که به قصد پوشاندن زشتی های شهر خلق شده اند، اما خود این نقاشی ها نه تنها در ارتقای سطح بصری و تصویری شهر موثر نبوده اند که زشتی شهر را هم مضاعف کرده اند. درعین حال براین باورم بسیاری از دیوارهای شهر اصلا نیازی به نقاشی ندارند و باید به همان شکلی که هستند باقی بمانند. تصور می کنم در مواجهه با مقوله نقاشی دیواری نیازمند بازنگری جدی هستیم.

نقاشی های کاربردی به جای تزئینی و سفارشی

این استاد دانشگاه تهران در ادامه اضافه می کند: «از دیدگاه من در سال های اخیر شاهد دو نوع نقاشی دیواری بوده ایم، یک دسته نقاشی هایی که بیشتر حالت تزئینی داشته اند و گروه دیگر نقاشی هایی که حالت تبلیغاتی داشته اند. برای نمونه بعضی از نقاشی هایی که روی دیوار مدارس و مهدکودک ها انجام می شود با اینکه تزئینی است، ولی ارزش تزئینی ندارد، با این حال هر دو دسته باعث شده اند مخاطب نسبت به مقوله نقاشی

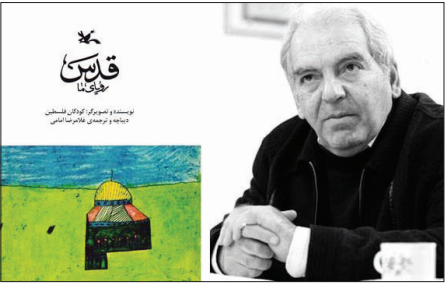
دیواری دافعه پیدا کند. تصور می کنم ضرورت نقاشی هایی در این حیطه به وجود بیابند که درونمایه مفهومی داشته باشد. آسیب هایی از این دست در حالی درباره نقاشی دیواری بروز می یابد که این مقوله از گذشته تا امروز همیشه در ردیف هنرهای پرهزینه بوده است. به بیان ساده تر نقاشی دیواری از مرحله طرح تا اجرا نه تنها هزینه مادی زیادی را در برمی گیرد که با پروسه های اداری طولانی نیز توام بوده است، بنابراین ای کاش شرایطی فراهم شود که هزینه های ناشی از ارائه یک نقاشی دیواری صرف ارائه اثری شود که از منظر کیفیت و محتوا در سطح قابل قبولی باشد، ولی امروز می بینیم عمر اغلب نقاشی های دیواری ۶

یادداشت، اخبار و گزارش هایی از تازه های تئاتر، سینما و تلویزیون

روباهای کودکان فلسطینی در دست کودکان ایرانی

کتاب «قدس، روایی ما» ترجمه غلامرضا امامی از سوی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان بازنشر شد. این اثر دربرگیرنده داستان ها و تصویرگری کودکان فلسطینی است. این کتاب مشتمل بر مسائل و رخدادهایی است که در طول سال های گذشته در فلسطین اشغالی به وقوع پیوسته است.

براین باور بوده ام، دیوارهای شهر ملک شخصی شهرداری نیست، این دیوارها متعلق به شهر و مردم هستند و شهرداری باید این نکته را درنظر بگیرد، روی این اصل توجه به سلیاق و علایق مردم دراین زمینه چندان که باید دور از ذهن نیست.»

نگاه ها از یک دهه پیش به نقاشی دیواری تغییر کرده است

سیدمجتبی موسوی، معاون فرهنگی و هنری در سازمان زیباسازی شهرداری تهران نیز ازجمله کسانی است که درباره نقاشی دیواری می گوید: «نقاشی دیواری در تهران از سال ۱۳۸۰ با نگاه اصولی تری شکل گرفته و به روشنی می توان دریافت که دیدگاه ها نسبت به آن بهتر شده است، اگرچه اساسا نقاشی دیواری در سه دهه گذشته تا امروز دستخوش افت وخیزهای زیادی شده است و از رهگذر این افت وخیزها، گاه روزآمد و مبدعانه پیش رفته و گاهی هم کارهایی در این وادی ارائه شده که فاقد خلاقیت و نوآوری بوده و استفاده از تکنیک های ضعیف، باعث بروز و ظهور نقاشی های بی کیفیت شده است. درعین حال باید بپذیریم در دوره های گذشته، افرادی به عنوان مدیران شهری برای پوشاندن زشتی های شهر، از نقاشی دیواری به عنوان یک ابزار استفاده کرده اند و کمتر آن را به چشم هنر خلاق در نظر گرفته اند.»

جلوی کارهای بی کیفیت را گرفته ایم

ولی در سال های اخیر ایجاد شورایی مصوب در سازمان زیباسازی باعث شد تا جلوی بسیاری از کارهای بی کیفیت گرفته شود، چراکه اعضای این شورای هنری متشکل از هنرمندان شاخص این عرصه است. می توان گفت به یمن وجود این شورا، در سال های اخیر سختگیری های بیشتری روی نحوه و ارائه نقاشی دیواری صورت گرفته است و تلاش ها بر این بوده تا آثار فاخر و محتوایی دراین ارتباط ارائه شود.

بازخوردهای مثبت نسبت به دیوارنگاری مدارس

معاون فرهنگی و هنری در سازمان زیباسازی شهرداری همچنین از طرح دیوارنگاری مدارس نیز یاد می کند و در توضیح آن می گوید: «یکی از برنامه های سازمان زیباسازی برای تقویت نقاشی دیواری، پروژه ای را با عنوان «ماه مهریانی» بود که به دیوارنگاری مدارس اختصاص داشت و در طول یک سال گذشته انجام داده ایم، در جریان برگزاری این پروژه، بیش از ۴۴۰ مدرسه از ۲۲ منطقه تهران تحت پوشش قرار گرفته اند و دیوارهای مدارس از این رهگذر نقاشی شده اند. ضمن اینکه در این مسیر علاوه بر نقاشان، از هنرمندان دیگری در شاخه های تصویرگری و گرافیک نیز بهره گرفته ایم و توانستیم با بازخورد مطلوب و راضی کننده ای از سوی مخاطبان و هنرمندان مواجه شویم.»

مشارکت هنرمندان برای خلق آثار ماندگار

او در پاسخ به این سوال که آیا در جریان تحقق این طرح از دانش آموزان برای نقاشی دیوارهای مدارس نیازسنجی شده است یا خیر، گفت: «قطعا امکان اینکه از نظرات تمام دانش آموزان مدارس ۲۲ منطقه بهره مند شویم وجود نداشت ولی تلاش کردیم در این زمینه از همکاری با هنرمندان استفاده کنیم که به دلیل نوع کارشان در حیطه های تصویرگری کتاب کودک و نوجوان و با دغدغه های این طیف آشنا بوده اند نیازهای دانش آموزان را مرتفع کنیم. در عین حال برای اولین بار در سازمان زیباسازی

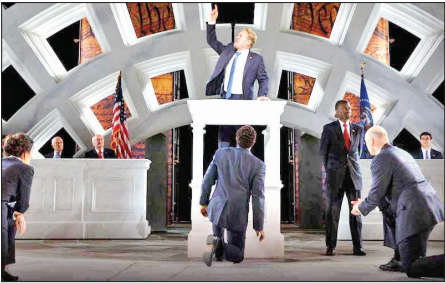
شهر تهران طرحی را انجام داده ایم که از این رهگذر در حوزه سال گذشته، ۷۰ اثر در حوزه انقلاب و دفاع مقدس در هفته دفاع مقدس روی دیوارهای هفت منطقه از شهر تهران اجرا شد. به طور کلی باید بگویم نقاشی دیواری به رغم آن که در سال های گذشته پروسه پریچ و خمی راطی کرده است، ولی امروز به یمن وجود هنرمندان دلسوز و فعال در این عرصه و همین طور همیاری نهادهایی چون سازمان زیباسازی شهر تهران وارد مراحل تازه ای می شود و طبعاً هرچه از عمر آن بگذرد و کارهایی که در این عرصه انجام می شود به عمق بیشتری نزدیک شوند و می توان به آق و چشم انداز روشنی در این عرصه امیدوار بود.»

نقاشی دیواری در تهران از سال ۱۳۸۰ با

نگاه اصولی تری شکل گرفته و به روشنی می توان دریافت که دیدگاه ها نسبت به آن بهتر شده است، نقاشی دیواری در سه دهه گذشته تا امروز دستخوش افت وخیزهای زیادی شده است و از رهگذر این افت وخیزها، گاه روزآمد و مبدعانه پیش رفته و گاهی هم کارهای تکراری در این وادی ارائه شده است

حمله معترضان ترامپ به نمایش «ژولیوس سزار»

معترضان برای چندمین بار در حین نمایش «ژولیوس سزار» اثر شکسپیر که در آن شخصیت ترامپ ترور می شود، به صحنه نمایش حمله ور شدند. پلیس نیویورک دو جوان را به جرم حمله ور شدن به صحنه نمایش ژولیوس سزار و برهم زدن نظم عمومی دستگیر کرد.

گزارش موسیقی

سنگ تمام هنرمندان

برای «شاهنامه» فردوسی

پروژه چندرسانه ای «سی» اثری است با آهنگسازی سهراب پورناظری و خوانندگی همایون شجریان که قرار است مردادماه امسال در کاخ سعدآباد اجرا شود.

این پروژه قرار است اجرایی همراه با نمایش به کارگردانی اصغر دشتی به نویسندگی نغمه ثمنی داشته باشد. در نشست خبری این اثر سهراب پور ناظری از افزودن ویدئو مینینگ به این نمایش خبر داده و تاکید کرده که به دلیل تمام نشدن فیلم «شعله ور» حمید نعمت الله در زمان مقرر، حضور سینما در کنار این اثر ناممکن شده است.

پروژه چندرسانه ای «سی» با هدف هویت بخشی ملی با تکیه بر موضوع فرهنگ، هنر و اندیشه ایرانی، روایتی معاصر و متفاوت از دو داستان شاهکار فردوسی را بیان کرده و تلاش می کند تا مخاطبانی از نسل های متفاوت با استفاده از هنرهای نمایشی، موسیقی و انیمیشن به درکی امروزی از شاهنامه فردوسی برسند. نغمه ثمنی درباره بخش نمایشی این پروژه گفته است: «حدود ۱۰ ماه پیش برای نخستین بار سهراب پورناظری درباره ایده ای با من صحبت کردند که پروژه ای روی شاهنامه بود. بعد از مدت ها کار به شکلی به نام درام موسیقایی رسیدیم یعنی جایی که موسیقی و تئاتر به هم نزدیک می شوند. در میان همه انتخاب ها به داستان «زال و رودابه» رسیدیم. پاییز و زمستان بخش تحقیق بود و در بهار مرحله نهایی به سرانجام رسید. این دومین اقتباسی است که من از شاهنامه می کنم، اقتباس نخستم روی داستان «رستم و سهراب» بود.

در این نمایش قرار است «امیر جدیدی» نقش زال، «سحر دولتشاهی» نقش رودابه و «مهدی پا کدل» نقش رستم را بازی کند. اصغر دشتی کارگردان این نمایش با تاکید بر تفاوت بین پروژه با نمایش های دیگر گفته است: «اینجا برای نخستین بار تعدادی هنرمند گردهم آمده اند و در یک تعامل سعی می کنند اثری واحد را با رسانه های مختلف ارائه کنند. از دی ماه پیش تولید این اثر آغاز شده و از روز اول تیر وارد مرحله نخست تمرین می شویم تا زمان اجرا برسد. در دیالوگ نویسی ها آهنگی هست که تلاش می کنیم در اجرا و از نظر شنیداری فضای خوبی را برای مخاطب ایجاد کند. دیالوگ ها را بازیگران بدون آواز اجرا می کنند.

قرار است یک مدیر تکنیک هلندی مسئولیت بخش ویدئو مینینگ این پروژه را برعهده بگیرد. ویدئو مینینگ یا پروجکشن مینینگ ترکیبی از نور و تصویر همراه با صدا و موسیقی است که به واسطه آن می توان احجام و سطوح متعارف را به سطوح نمایشی ویدئویی تبدیل کرد و با ارائه تصاویر و طرح های سه بعدی روی سطوح هماهنگ با موسیقی مناسب، تصاویر نمایشی متفاوتی عرضه کرد. این سطوح می توانند سطوح پیچیده صنعتی، دکورهای نمایشی یا نمای ساختمان ها باشند.

نغمه ثمنی درباره نوع نمایش این اثر تاکید کرده است: «این کار به اپرا و تئاتر موزیکال شباهت ندارد. در این کار موسیقی در درام نقش ایجاد می کند. ما در این اثر به طور حتم با زخوانی کاملا آزادی از داستان های شاهنامه خواهیم داشت.»

همایون شجریان درخصوص موسیقی و تصنیف های این اثر می گوید: «نقطه مرکز این پروژه چه در اشعار و چه در متنی که خانم ثمنی نوشته اند، شاهنامه فردوسی است. اینجا تفاوتی هست و آن هم اینکه ما موسیقی های مختلف و تصنیف های بسیاری داریم که برخی با اشعار فردوسی و برخی هم با اشعار دیگر بزرگان اجرا می شود. در این پروژه ما «ایر می بارد» و «آهای خبردار» را هم اجرا می کنیم. ما نقش های مختلفی در این پروژه داریم. «زال و رودابه» داستانی است که برای این اجرا انتخاب کرده ایم. نگاهی هم به «رستم و سهراب» و «رستم و اسفندیار» داریم.»

موسیقی پروژه «سی» از موسیقی نواحی، سنتی و معاصر ایران گردآوری شده است. آواز کلاسیک غربی و موسیقی کلاسیک غربی هم روی صحنه اجرا می شود. سازهایی مانند تنبور، دوتار، چنگ، بالابان و دودوک، سه تار، تار و ارکستر غربی در موسیقی این اثر وجود دارد. محل برگزاری این اثر با هماهنگی سازمان میراث فرهنگی و کاخ سعدآباد انتخاب شده و در اختیار هنرمندان قرار گرفته است. شرکت دل آواز و شرکت بارانا هم از دیگر دست اندرکاران این پروژه هستند. همایون شجریان همچنین از نقش موثر اسپانسر در بخش تبلیغات، ساخت صحنه و استفاده از دستگاه های پیشرفته این اثر خبر داده است. فروش بلیت های این پروژه همزمان از طریق سایت ایران کنسرت و «می رسی» انجام می شود. طبق اعلام محمدحسین توتونچیان تهیه کننده پروژه «سی» قیمت بلیت های این اثر از ۲۵ هزار تومان تا ۱۹۵ هزار تومان است.»

سهراب پور ناظری و همایون شجریان